

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1210/2019
26.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Данијела Стоилковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 179/18 од 12.03.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 346/19 од 28.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 179/18 од 12.03.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 346/19 од 28.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 179/18 од 12.03.2019. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, за које је осуђена на казну затвора у трајању од једне године и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће окривљена исту издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом обавезана је окривљена АА да на име трошкова кривичног поступка плати у корист буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Чачку – Одељење у Ивањици износ од 36.000,00 динара, а на име паушала плати у корист буџетских средстава суда износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, као и да на име

имовинскоправног захтева плати оштећеном ББ износ од 141.360,24 динара, а у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 346/19 од 28.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Ивањици К 179/18 од 12.03.2019. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Данијел Стоилковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9), 438. став 2. тачка 1), члана 438. у вези члана 68, члана 438. у вези члана 16. став 2, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, а из образложења пресуде произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд најпре одложи извршење правноснажне пресуде, а затим побијане пресуде преиначи на тај начин што ће окривљену ослободити одговорности да је извршила кривично дело за које је осуђена због недостатка доказа да је извршила кривично дело.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА у захтеву наводи да је побијаним пресудама оптужба прекорачена на тај начин, што је првостепени суд у изреци навео да је један дукат продало непознато лице дана 11.07.2015. године, па чињенични опис у изреци пресуде није остао у границама чињеничног основа оптужбе односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива – да је окривљена два дуката одузела и да их је продала.

Из оптужног предлога Основног јавног тужилаштва у Чачку, Одељење у Ивањици Кт 76/16 од 20.12.2016. године, произилази да је окривљеној АА стављено на терет да је у време на начин и на месту билиже описано у изреци те пресуде након што је одузела два дуката тежине 14 грама вредности 1.200 евра, одузете предмете продала у златари „ВВ“ из ... .

Из изреке првостепене пресуде против које је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљена АА оглашена кривом да је у време, на начин и на месту ближе описано у изреци те пресуде од оштећеног одузела два дуката тежине 14 грама вредности 1.200 евра, након чега је непознато лице један дукат продало 11.07.2015. године у златари „ВВ“ из ..., а да је окривљена лично други дукат продала 11.08.2018. године у златари „ВВ“ из ... .

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

С тим у вези Врховни касациони суд налази да повреде објективног идентитета између оптужбе и пресуде нема ако суд пресуду заснива на чињеничном стању утврђеном на главном претресу које се крећу у границама чињеничног стања описаног у оптужном акту, под условом да се у основи ради о истом догађају.

У конкретном случају, првостепени суд је прилагодио изреку првостепене пресуде чињеничном стању које произилази из изведених доказа, при чему није измењена суштина чињеничног описа радње оптужења, тако да није повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљене АА у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда заснива на незаконитим доказима, на потврди о куповини и замени племенитих метала и драгог камења који је издао сведок – златар ГГ под бројем ../2015 у коме није уписан број личне карте лица које је наводно купило „предметни дукат“ и потписало потврду на којој стоји име ДД, а суд у образложењу првостепене пресуде наводи да је откуп дуката по потврди ../2015 извршен од стране непознате особе и да по оцени суда то што се као продавац дуката 11.07.2015. године појављује непознато лице, није од пресудног значаја, јер је окривљена могла дукат предати било коме у кога има поверење.

По налажењу Врховног касационог суда, иако битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, захтевом браниоца окривљене АА у овом делу у суштини се полемише са чињеничним утврђењима суда и оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоца дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих повреда закона из члана 68, 16. став 2, члана 440, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, као ни у битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која произилази из садржине захтева, обзиром да наведене повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**